

Regeringens proposition

1982/83:66

med förslag till följdlagstiftning m. m. med anledning av beslutade reformer på det kyrkliga området;

beslutad den 18 november 1982.

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

HANS GUSTAFSSON

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att föreskrifter ges om kungörande av kyrkliga kungörelser och om en särskild författningssamling för sådana kungörelser. Förslaget har sin grund i de nya regler om normgivning på det kyrkliga området som träder i kraft den 1 januari 1983.

I propositionen föreslås vidare att vissa författningar om boställskapital och boställsränta upphävs. Till följd av riksdagens beslut med anledning av propositionen (prop. 1981/82:158) om kyrkofonden och ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan fyller författningarna inte längre någon funktion. Mot bakgrund av riksdagens beslut med anledning av den nyssnämnda propositionen föreslås också att kostnader för vissa rikskyrkliga ändamål skall få bestridas ur kyrkofonden.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar

Härigenom föreskrivs att 1, 3, 5 och 8 §§ lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar¹ skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §
Författning som har beslutats av riksdagen, regeringen eller myndighet under regeringen eller riksdagen skall kungöras enligt denna lag, om ej annat följer av 2 §.

Författningar som har beslutats av riksdagen, regeringen eller kyrkomötet eller av en myndighet under regeringen eller riksdagen skall kungöras enligt denna lag, om inte annat följer av 2 §.

Med författning skall i denna lag förstås lag eller förordning eller annan föreskrift som avses i 8 kap. regeringsformen.

3 §

För kungörande av författningar skall finnas.

1. Svensk författningssamling,
2. Riksdagens författningssamling,
3. författningssamlingar för centrala myndigheter,
4. en författningssamling för varje län.

1. Svensk författningssamling,
2. Svenska kyrkans författningssamling,
3. författningssamlingar för centrala myndigheter under regeringen,
4. författningssamlingar för riksdagens förvaltningskontor och för förvaltningsmyndigheter under riksdagen,
5. en författningssamling för varje län.

5 §

Författning som utfärdas av riksdagen skall kungöras i Riksdagens författningssamling eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Författningar som beslutas av kyrkomötet skall kungöras i Svenska kyrkans författningssamling.

8 §

Författningar som beslutas av riksdagens förvaltningskontor skall kungöras i en författningssamling som förvaltningskontoret låter utge.

Författning som beslutas av förvaltningsmyndighet under riksdagen skall kungöras i författningssamling

Författningar som beslutas av en förvaltningsmyndighet under riksdagen skall kungöras i en författningssamling

¹ I fråga om 3, 5, och 8 §§ har hänsyn tagits till riksdagens förvaltningsstyrelsens förslag beträffande Riksdagens författningssamling (förslag 1982/83:7).

Nuvarande lydelse

som utges genom myndighetens försorg eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Föreslagen lydelse

samling som utges genom myndighetens försorg eller på annat sätt som riksdagen föreskriver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn

Härigenom föreskrivs att i 3 § lagen (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn orden "allmänt kyrkomöte" skall bytas ut mot "kyrkomötet".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1983.

3 Förslag till

Lag om upphävande av vissa författningar om boställskapital och boställsränta

Härigenom föreskrivs att följande författningar skall upphöra att gälla vid utgången av år 1982, nämligen

1. lag (1975:363) med provisoriska bestämmelser om beräkning av boställsränta,
2. lag (1981:650) med provisoriska bestämmelser om boställsränta,
3. kungörelsen (1950:413) angående lönetillgångar vid kyrkomusikertjänst.

KOMMUNDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1982-11-18

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, S Andersson, Rainer, Boström, Bodström, B Andersson, Gradin, Dahl, R Carlsson

Föredragande: statsrådet Gustafsson

Proposition med förslag till följdlagstiftning m. m. med anledning av beslutade reformer på det kyrkliga området

1 Inledning

Riksdagen har slutligt antagit ett vilande förslag till ändring i punkt 9 övergångsbestämmelserna till regeringsformen (prop. 1981/82:77, KU 1981/82:36, rskr 1981/82:263, KU 1982/83:1, rskr 1982/83:1). De beslutade ändringarna innebär bl. a. att kyrkomötet med stöd av föreskrifter i lagen om svenska kyrkan genom kyrklig kungörelse får meddela föreskrifter i vissa särskilt angivna ämnen. I den av riksdagen nyligen antagna lagen om svenska kyrkan (prop. 1981/82:192, KU 1982/83:2, rskr 1982/83:2) utnyttjas fullt ut möjligheten att delegera normgivning till kyrkomötet. I enlighet med det antagna grundlagsförslaget skall kyrkomötets författningar betecknas kyrkliga kungörelser. De nya bestämmelserna om normgivning på det kyrkliga området träder i kraft den 1 januari 1983.

Riksdagen har vidare bifallit propositionen (prop. 1981/82:158) om kyrkofonden och ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan (KU 1981/82:28, rskr 1981/82:309). 1982 års allmänna kyrkomöte har för sin del antagit de i propositionen framlagda lagförslagen (KLU 1982:7, kskr 1982:11). De sålunda antagna förslagen innebär bl. a. att man inför ett enhetligt system för ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan genom kyrkofonden samt att man avskaffar det nuvarande systemet med boställskapital och boställsränta. Vidare innebär de antagna förslagen att kyrkofonden ges en styrelse och att fonden i ökad utsträckning får finansiera rikskyrkliga ändamål. Ändringarna träder i kraft den 1 januari 1983.

Jag tar nu upp vissa följdfrågor med anledning av de sålunda beslutade

reformerna på det kyrkliga området. Det gäller frågan om kungörande av kyrkliga kungörelser samt en ändring i lagen om justitiekanslerns tillsyn. Vidare gäller det upphävande av vissa författningar till följd av att systemet med boställskapital och boställsränta slopas. Slutligen tar jag upp frågan om bidrag ur kyrkofonden för rikskyrkliga ändamål.

2 Kungörande av kyrkliga kungörelser

Den grundläggande föreskriften om kungörande av författningar finns i 8 kap. 19 § andra stycket *regeringsformen*. Enligt denna föreskrift skall lagar kungöras så snart det kan ske. Detsamma gäller förordningar, om inte annat föreskrivs i lag. Grundlagsföreskriften kompletteras av lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar (ändrad senast 1980:887), som i sin tur kompletteras av författningssamlingsförordningen (1976:725, ändrad senast 1982:448).

I 1 § kungörandelagen anges att författningar som har beslutats av riksdagen, regeringen eller av en myndighet under regeringen eller riksdagen med vissa undantag, som inte är aktuella i detta sammanhang, skall kungöras enligt lagen. I lagen anges vilka författningssamlingar som skall finnas (3 §) och i vilken författningssamling olika typer av författningar skall kungöras (4-9 och 12 §§). Vidare finns en hänvisning till särskilda föreskrifter om kungörande av kommunala författningar (10 §) samt om avvikande bestämmelser om särskilda författningar (11 §). Slutligen anges att det av en författning skall framgå när den träder i kraft (13 §) och hänvisas till särskilda föreskrifter om kungörande i en författningssamling av annat än författningar (14 §). Riksdagens förvaltningsstyrelse har nyligen förelagt riksdagen vissa ändringar i kungörandelagen (förslag 1982/83:7). Ändringarna avser författningssamlingarna för riksdagen och dess myndigheter.

Jag har redan tidigare nämnt att riksdagen slutligt har antagit ett vilande förslag till ändring i punkt 9 övergångsbestämmelserna till *regeringsformen* (prop. 1981/82:77, KU 1981/82:36, rskr 1981/82:263, KU 1982/83:1, rskr 1982/83:1). De beslutade ändringarna innebär bl. a. att kyrkomötet med stöd av föreskrifter i lagen om svenska kyrkan genom kyrklig kungörelse får meddela föreskrifter i sex särskilt angivna ämnen. Kyrkomötet kan bemyndigas att i sin tur överlåta åt organ som det tillsätter att meddela sådana föreskrifter. I den av riksdagen nyligen antagna lagen om svenska kyrkan (prop. 1981/82:192, KU 1982/83:2, rskr 1982/83:2) utnyttjas fullt ut den förut angivna möjligheten att delegera viss normgivning till kyrkomötet, medan någon möjlighet för kyrkomötet till vidare delegation inte har öppnats. Bemyndigandet finns intaget i 7 § lagen om svenska kyrkan. I enlighet med det antagna grundlagsförslaget skall kyrkomötets författningar betecknas kyrkliga kungörelser.

Kungörandelagen är enligt sin nuvarande lydelse inte tillämplig på kyrkliga kungörelser. Som föredragande statsrådet uttalade i den proposi-

tion som låg till grund för riksdagens beslut om ändring i punkt 9 övergångsbestämmelserna till regeringsformen, bör föreskrifter meddelas om kungörande av kyrkliga kungörelser. Ett viktigt skäl härtill är att en författning i princip inte är bindande förrän den har kungjorts. Liksom huvudregeln är i fråga om andra författningar bör kyrkliga kungörelser tas in i en författningssamling. Enligt min mening bör en särskild sådan finnas, som lämpligen bör kallas Svenska kyrkans författningssamling. I en sådan författningssamling bör i princip endast tas in författningar som kyrkomötet beslutar med stöd av det bemyndigande som ges i 7 § lagen om svenska kyrkan. I likhet med vad som gäller i fråga om andra författningssamlingar bör dock, om möjligheten att överblicka författningsmaterialet underlättas därav eller andra särskilda skäl föreligger, en möjlighet finnas för regeringen att bestämma att viss av regeringen beslutad författning skall kungöras i Svenska kyrkans författningssamling, i stället för i Svensk författningssamling.

Föreskrifter om kungörande av kyrkliga kungörelser kan beslutas av riksdagen men tillhör inte det s. k. lagområdet enligt regeringsformen. Möjligheterna att bemyndiga kyrkomötet att meddela föreskrifter inbegriper inte delegation av befogenhet att meddela föreskrifter om kungörande av kyrkliga kungörelser. Därmed torde sådana föreskrifter tillhöra regeringens s. k. restkompetens (8 kap. 13 § regeringsformen). Föreskrifter om kungörande av kyrkliga kungörelser följer alltså samma bestämmelser om normgivningsmakten som andra föreskrifter om kungörande av författningar.

Jag har tidigare nämnt att bestämmelser om kungörande av lagar och andra författningar finns i kungörandelagen. Genom denna har riksdagen beslutat om de allmänna riktlinjer som skall gälla på området. Enligt min mening är det naturligt att man i fråga om kyrkliga kungörelser följer samma principer som gäller för kungörande av författningar i allmänhet. Det är vidare en fördel om de grundläggande reglerna om kungörande av författningar samlas i en enda författning. Efter samråd med chefen för justitiedepartementet föreslår jag därför att kungörandet av kyrkliga kungörelser som beslutas av kyrkomötet regleras i kungörandelagen. Eftersom lagen om svenska kyrkan inte medger att kyrkomötet överlåter åt något organ som det tillsätter att meddela föreskrifter, saknas f. n. anledning att i kungörandelagen reglera kungörandet av sådana föreskrifter.

Även författningssamlingsförordningen kan behöva ändras. Det ankommer emellertid på regeringen att besluta om sådana ändringar.

3 Ändring i lagen om justitiekanslerns tillsyn

I 3 § lagen (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn förekommer begreppet "allmänt kyrkomöte". Som en följd av de beslutade ändringarna i punkt 9

övergångsbestämmelserna till regeringsformen förslår jag efter samråd med chefen för justitiedepartementet att begreppet byts ut mot "kyrkomötet".

4 Upphävande av vissa författningar om boställskapital och boställsränta

Vissar klockar- och organisttjänster i svenska kyrkan var tidigare förenade med rätt till boställsjord. Denna rätt avvecklades i samband med 1938 års klockarboställsreform. Ett mindre antal förhållandevis stora och värdefulla boställen fördes över till kyrkofonden som klockarhemman. De utgör numera s. k. kyrkofondsfastigheter och förvaltas av stiftsnämnderna. De flesta klockarboställena övertogs emellertid av resp. församlingar med äganderätt. De blev kyrkokommunal egendom, som församlingarna fritt förfogade över. I vederlag fick kyrkofonden resp. församlingarna ikläda sig ansvar för kapitalvärdet av de överförda fastigheterna, det s. k. boställskapitalet. Detta fastställdes av stiftsnämnderna efter ett visst omräkningsförfarande och angavs i areal åkerjord. För detta kapital betalar kyrkofonden och församlingarna årligen s. k. boställsränta till pastoraten enligt en av stiftsnämnderna fastställd avkastningsprocent. Boställsräntan utgör kyrkomusikerlönstillgång för vederbörande pastorat.

Den för boställskapitalet fastställda arealen åkerjord samt avkastningsprocenten har bestämts en gång för alla. Boställsräntan är emellertid föränderlig. Den skall fastställas på nytt i samband med varje allmän fastighetstaxering med hänsyn till det vid taxeringen tillämpade enhetsvärdet på åker av högsta godhetsklass inom orten vid en medelstor jordbruksfastighet med normalt byggnadsbestånd. Sådant enhetsvärde har länsstyrelserna att fastställa för varje församling. Bestämmelserna härom finns i kungörelsen (1950:413) angående lönetillgångar vid kyrkomusikertjänst (ändrad senast 1971:864).

På grund av ändringar i kommunalskattelagen (1928:370) och taxeringslagen (1956:623) hade emellertid vid 1975 års allmänna fastighetstaxering bestämmelserna om fastställande av enhetsvärde för uträkning av boställsränta blivit inaktuella. I de för 1975 års fastighetstaxering gällande bestämmelserna skilde man nämligen på åkervärde och byggnadsvärde. Dessa omständigheter låg till grund för riksdagens beslut om lagen (1975:363) med provisoriska bestämmelser om beräkning av boställsränta (prop. 1975:61, KrU 1975:11, rskr 1975:163). Enligt denna lag skall det enhetsvärde på åker som länsstyrelsen har att fastställa bestämmas till produkten av en på visst sätt beräknad och av riksskatteverket fastställd koefficient och det enhetsvärde på åker som länsstyrelsen senast fastställt.

Med anledning av 1981 års allmänna fastighetstaxering och den förväntade avvecklingen av systemet med boställskapital och boställsränta föreslogs i prop. 1980/81:174 en provisorisk lösning innebärande att nuvarande värden

på boställskapital och boställsränta skulle förbli oförändrade. Efter beslut av riksdagen (KrU 1980/81:30, rskr 1980/81:327) utfärdades lagen (1981:650) med provisoriska bestämmelser om boställsränta.

I regeringens proposition (prop. 1981/82:158) om kyrkofonden och ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan föreslogs att systemet med boställskapital och boställsränta slopas i samband med den i propositionen föreslagna utjämningsreformen (s. 34). Föredragande statsrådet uttalade i anslutning härtill att man därigenom vinner stora administrativa förenklingar och att det är angeläget att i sammanhanget komma bort från både föråldrade och svårtillämpade regelsystem och ett detaljrättvisetänkande som kostar mera i form av administrativt arbete än det ger i form av ekonomiskt utbyte. I propositionen framhölls dock att det i enstaka fall kan bli motiverat med extra utjämningsbidrag till följd av att systemet avskaffas. Riksdagen har bifallit propositionen (KU 1981/82:28, rskr 1981/82:309) och 1982 års allmänna kyrkomöte har för sin del godkänt förslaget (KLU 1982:7, kskr 1982:11). Regeringen har härefter utfärdat lagen (1982:379) om ändring i lagen (1970:940) om kyrkliga kostnader. Lagändringen träder i kraft den 1 januari 1983.

En följd av beslutet att avskaffa systemet med boställskapital och boställsränta blir att det inte längre kommer att finnas några särskilda kyrkomusikerlönetillgångar. Jag föreslår därför att kungörelsen (1950:413) angående lönetillgångar vid kyrkomusikertjänst upphävs. Kungörelsen reglerar ämnen vilka enligt den nya regeringsformen ligger inom det s. k. obligatoriska lagområdet. Ett upphävande av kungörelsen kräver därför riksdagens beslut.

Slopandet av systemet med boställskapital och boställsränta innebär att 1975 års lag med provisoriska bestämmelser om beräkning av boställsränta och 1981 års lag med provisoriska bestämmelser om boställsränta inte längre fyller någon funktion. Lagarna bör därför också upphävas.

5 Bidrag ur kyrkofonden till kostnader för rikskyrklig verksamhet

Jag har tidigare nämnt att riksdagen under våren 1982 har bifallit regeringens proposition (prop. 1981/82:158) om kyrkofonden och ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan (KU 1981/82:28, rskr 1981/82:309). I propositionen föreslogs, utöver vad jag tidigare har redovisat, bl. a. att kyrkofonden ges en styrelse med ordförande och tre ledamöter utsedda av regeringen och tre ledamöter valda av allmänt kyrkomöte samt att kyrkofonden i ökad utsträckning skall få finansiera rikskyrkliga ändamål.

Till grund för regeringens proposition i ämnet låg kyrkofondsutredningens (Kn 1980:05) delbetänkande (SOU 1981:88) Ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan. I betänkandet hade utredningen föreslagit att kyrkofonden skulle vara finansieringskälla för väsentliga rikskyrkliga ändamål. Som exempel på sådana rikskyrkliga ändamål som i ökad utsträckning skulle

finansieras genom bidrag ur kyrkofonden pekade utredningen på sådana ändamål som nu helt eller delvis finansieras genom Stiftelsen Rikskyrklig finansiering samt på vissa andra ändamål, bl. a. diakonutbildningen. Föredragande statsrådet anslöt sig till utredningens förslag i denna del. Han fann i likhet med utredningen inte anledning att gå in i detalj beträffande bidragsgivningen. Han erinrade emellertid om att bidrag redan nu utgår ur kyrkofonden till vissa rikskyrkliga ändamål, bl. a. de centrala kyrkliga styrelserna och Sköndalsinstitutet och att bidrag också ges till vissa institutioner som visserligen inte kan betecknas som rikskyrkliga men av vilkas verksamhet svenska kyrkan har ett betydande intresse, t. ex. det nordiska folkkyrkosekretariatet. Föredraganden anförde att vad som nu borde komma i fråga närmast var att gå vidare enligt dessa principer och därvid i första hand beakta de ändamål som hittills har fått bidrag av Stiftelsen Rikskyrklig finansiering.

I fråga om beslutstekniken när det gäller bidrag ur kyrkofonden för rikskyrkliga ändamål förutsattes i propositionen att varje nytt ändamål liksom hittills skall godkännas av riksdagen och att regeringen meddelar närmare föreskrifter om bidragsgivningen (6 § p. 4 lagen (1970:940) om kyrkliga kostnader i dess fr. o. m. den 1 januari 1983 gällande lydelse). I propositionen uttalades vidare att bidragsgivningen får beslutas av kyrkofondens styrelse inom de ramar som dras upp av tillgängliga medel och av regeringen i samband med fastställelsen av öretal för den allmänna kyrkoavgiften.

Vad som anfördes i propositionen om bidrag ur kyrkofonden för rikskyrkliga ändamål föranledde inte någon erinran från riksdagens sida. Mot bakgrund av riksdagens beslut i ämnet bör nu närmare preciseras vilka kostnader för rikskyrklig verksamhet som efter prövning av kyrkofondens styrelse skall kunna bestridas ur kyrkofonden. Innan jag övergår till frågan om vilka rikskyrkliga ändamål som på detta sätt skall kunna finansieras genom kyrkofonden vill jag framhålla att det här endast är fråga om bidrag till sådan rikskyrklig verksamhet som inte regleras i lag eller förordning, dvs. rikskyrklig verksamhet inom svenska kyrkans s. k. fria sektor. Sålunda skall t. ex. kyrkomötet inte finansieras genom bidrag som prövas av kyrkofondens styrelse, utan på sätt som har angivits i den av riksdagen nyligen antagna propositionen (prop. 1981/82:192) om ett reformerat kyrkomöte (KU 1982/83:2, rskr 1982/83:2).

Stiftelsen Rikskyrklig finansiering, som bildades år 1975, har samlat in frivilliga bidrag från församlingarna för att finansiera rikskyrkliga ändamål. För år 1982 har från stiftelsen utgått bidrag till sådana ändamål med ca 9,2 milj. kr. Under senare år har den gett bidrag till följande organisationer och ändamål:

Svenska kyrkans centralråd för evangelisation och församlingsarbete

Styrelsen för svenska kyrkan i utlandet

Svenska kyrkans diakoninämnd

Svenska kyrkans utbildningsnämnd
Svenska kyrkans personalrekryteringsnämnd
Kyrkans informationscentral
Kyrkans internationella studieavdelning
Svenska kyrkans kulturinstitut
Religionssociologiska institutet
Riksförbundet Svensk kyrkomusik
Kyrkomusikerutbildningen vid Sköndalsinstitutet
Sköndalsinstitutets social/diakonala utbildningsverksamhet
Riksförbundet för finskspråkigt församlingsarbete i Sverige
Nordiska ekumeniska institutet
Samkristna skolnämnden
S:t Lukasstiftelsen

Mot bakgrund av riksdagens beslut med anledning av propositionen om kyrkofonden och ekonomisk utjämning inom svenska kyrkan avses, enligt vad jag har inhämtat, stiftelsens verksamhet att upphöra med utgången av år 1982. För rikskyrklig verksamhet som hittills har bedrivits av de ovan nämnda organen och för vilken bidrag har utgått från stiftelsen bör därför fr. o. m. år 1983 bidrag kunna utgå ur kyrkofonden. Sådant bidrag bör utgå efter ansökan hos kyrkofondens styrelse. Det bör ankomma på regeringen att fastställa en ram för denna bidragsgivning.

Kyrkofondens styrelse bör också inom denna ekonomiska ram få besluta om bidrag till vissa andra ändamål av rikskyrklig karaktär, till vilka bidrag ur kyrkofonden redan utgår enligt beslut av riksdagen och regeringen. I propositionen anfördes såsom exempel på väsentliga rikskyrkliga ändamål, som kunde tänkas finansieras ur kyrkofonden, bl. a. diakonutbildningen. Som förut har nämnts har bidrag från Stiftelsen Rikskyrklig finansiering utgått till den social/diakonala utbildningen vid Sköndalsinstitutet. Ur kyrkofonden har efter riksdagens medgivande sedan år 1954 utgått ett oförändrat belopp av 2 000 kr. som avlöningsbidrag till envar av föreståndarna vid diakonianstalterna samt Stockholms stadsmission. Jag vill i sammanhanget erinra om att 1982 års allmänna kyrkomöte (mot. 1982:14, 1 TU 1982:2, kskr 1982:4) har hemställt om att kyrkofondsbidrag skall få utgå till kostnaderna för diakon/diakonissutbildningen. Mot bakgrund av riksdagens beslut med anledning av den förutnämnda propositionen bör den vid diakon- och diakonissanstalterna bedrivna utbildningen av diakoner och diakonissor höra till sådan rikskyrklig verksamhet till vilken bidrag får utgå ur de medel som enligt vad jag nu har sagt disponeras av kyrkofondens styrelse. De hittillsvarande av riksdagen och regeringen särskilt beslutade bidragen till föreståndararvoden bör samtidigt upphöra att utgå.

Enligt riksdagens och regeringens bestämmande utgår f. n. ur kyrkofonden bidrag till kostnaderna för det nordiska folkkyrkoksekretariatet, för svenska kyrkans årsavgift till Lutherska världsförbundet samt för kostnaderna för sammanställning av en riksomfattande kyrkostatistik. Det bör i

fortsättningen ankomma på kyrkofondens styrelse att besluta om bidrag till de kostnader som jag nu har nämnt.

En del av de organisationer som enligt den tidigare uppräkningsen har fått bidrag från Stiftelsen Rikskyrklig finansiering har också erhållit kyrkofondsbidrag enligt riksdagens och regeringens bestämmande. Bidragsgivningen bör nu samordnas och i fortsättningen tillgodoses inom ramen för de anslag som kyrkofondens styrelse får disponera. Sålunda bör de särskilda lönebidrag som enligt riksdagens medgivande f. n. utgår till svenska kyrkans centralråd för evangelisation och församlingsarbete för sju tjänstemän och till styrelsen för svenska kyrkan i utlandet och svenska kyrkans diakoninämnd för vardera två tjänstemän upphöra att utgå. Motsvarande belopp bör ingå i de bidrag som kyrkofondens styrelse i framtiden beviljar för sådan verksamhet som nu bedrivs av dessa organ. Detsamma bör gälla det nuvarande kyrkofondsanslaget till kyrkomusikerutbildningen vid Sköndalsinstitutet. Det bör beaktas att bidrag ur kyrkofonden för de nu nämnda ändamålen har beviljats för budgetåret 1982/83.

Slutligen vill jag anmäla, att det av riksdagen år 1960 beslutade bidraget ur kyrkofonden för avlöningskostnader för kyrkomusiker på äldre stat inte längre utgår, eftersom det fr. o. m. budgetåret 1981/82 inte finns någon församling som är berättigad till bidrag för avlöning av en sådan musiker. Jag avser att i annat sammanhang återkomma till regeringen med förslag om upphävande av kungörelsen (1960:501) om bidrag ur kyrkofonden till avlöningskostnader för kyrkomusiker på äldre stat (ändrad senast 1971:865).

6 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom kommundepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar,
2. lag om ändring i lagen (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn,
3. lag om upphävande av vissa författningar om boställskapital och boställsränta.

Förslagen under 1 och 2 har utarbetats i samråd med chefen för justitiedepartementet. Vid utarbetande av lagförslaget under 1 har hänsyn tagits till det förslag som riksdagens förvaltningsstyrelse har förelagt riksdagen i fråga om Riksdagens författningssamling (förslag 1982/83:7).

7 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen dels att anta förslagen till

1. lag om ändring i lagen (1976:633) om kungörande av lagar och andra författningar,
2. lag om ändring i lagen (1975:1339) om justitiekanslerns tillsyn,
3. lag om upphävande av vissa författningar om boställskapital och boställsränta,

dels att

4. medge att ur kyrkofonden får bestridas kostnader för riksskyrklig verksamhet enligt vad jag har förordat.

Med hänsyn till den föreslagna tidpunkten för ikraftträdande av lagförslagen bör motionstiden förkortas till fyra dagar.

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.